

PROP DE VOSALTRES

La Festa de la Immaculada

Benvolguts diocesans:

Aquesta és una setmana molt festiva, que es presta al descans laboral i a la utilització dels anomenats ponts vacacionals. Festes civils i religioses es barregen, i molts de nosaltres ens n'alegrem. I no només nens i joves.

La meva reflexió d'avui gira al voltant d'una figura singular, Maria de Natzaret, la col·laboració de la qual es sol·licitada per Déu per complir amb el seu pla de salvació per a la humanitat. En els evangelis es narra el moment en el qual l'àngel enviat per Déu demana a una jove del poble jueu si accepta ser la Mare del seu Fill. Ella assenteix, i amb humilitat i valentia, recull la paraula divina i afronta el repte de ser instrument de la voluntat de l'Altíssim. Situar la festa de la Verge Immaculada en l'Advent té unes connotacions importants per a la vida cristiana, si bé al llarg de l'any abunden advocacions distintes sobre la Mare de Déu.

Escric aquest comentari uns dies després d'haver celebrat la festa de la nostra patrona, la Verge Blanca de l'Acadèmia. Hi va haver molta participació, tant en els actes litúrgics com en el Certamen literari. Vam quedar tots contents i agraïts a la Junta de l'Acadèmia Mariana per la dedicació intensa durant aquests dies i l'esforç al llarg de l'any per difondre la devoció a la Verge entre les famílies de la nostra ciutat. Tots sabeu que la imatge de

la patrona, una esvelta talla de fusta blanca, està situada a l'oratori de la Casa de l'Església, en el centre d'un bonic retaule restaurat fa poc temps. Des de 1862 fins als nostres dies s'han organitzat els jocs florals anuals en honor a la Verge, el Certamen Marià.

Cada any es convida una advocació mariana, procedent de llocs distints, que presideixi els actes, des de la Verge del Pilar (1863) fins a la Verge de Fàtima, de Tàrrega (2017). L'última ha estat la Mare de Déu de la Mercè. El motiu, la celebració dels 800 de la fundació de l'ordre per sant Pere Nolasc. Els mercedaris, que regenten la parròquia de la Mercè de la nostra ciutat, han ajudat

a realçar la festa d'aquest any amb la col·laboració dels feligresos.

I per últim, la festa de la Immaculada Concepció que celebrem el dia 8 de desembre, que està molt arrelada a la comunitat cristiana.

De les tres advocacions o imatges us convido a extreure'n uns ensenyaments per a la vostra pròpia vida. De la patrona, la sol·licitud de protecció per a totes les famílies, institucions i comunitats de la nostra ciutat. El color blanc de la imatge ens evoca també la claredat de les nostres actuacions, la transparència dels pensaments i desitjos i la netedat de les nostres paraules. De la Immaculada, la disponibilitat per a la col·laboració, la coherència en el diàleg i la fortalesa en la resposta superant la por inicial a allò desconegut. De la Mercè podem aprendre, veient l'obra mercedària de tants segles que es concreta en la comunitat lleidatana, la seva capacitat per al servei, la seva entrega als més necessitats, la seva audàcia per afrontar el perill, la seva ànsia de llibertat per al pròxim i la lluita contra els mil esclavatges dels nostres dies.

Moltes advocacions, però festegem a una sola persona, Maria. És la Mare de Jesucrist, qui des de la creu ens la regala com a mare per a tots. És la dona puríssima i forta que ens dona exemple de constant seguiment del seu Fill.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Cants i ritmes africans en la celebració de la Festa del Pare Palau a Aitona

La comunitat de Carmelites Missioneres Teresianes d'Aitona va celebrar el 7 de novembre la festa litúrgica del seu fundador, el beat P. Francesc Palau, nascut en aquest poble del Segrià, el 29 de desembre de 1811. La Parròquia de Sant Antolí va acollir la celebració de l'Eucaristia com a acte central de la festa, presidida pel rector d'Aitona, Mn. Santiago Mataix, i concelebrada pel carmelita P. Antonio Viguri, de la comunitat de religiosos carmelites de Pamplona. Hi van assistir un bon nom-

bre de fidels, entre ells l'alcaldesa Rosa Pujol i també germanetes dels Ancians Desemparats.

També van participar-hi, d'una manera singular, vuit carmelites missioneres teresianes del Congo, Madagascar i Kènia que estaven d'exercicis espirituals a la Cova del P. Palau. En concret, van animar la celebració amb la seva música, cants i amb ritmes africans, finalitzant amb una dansa d'Acció de Gràcies que va ser ballada davant el presbiteri. L'Eucaristia va concloure, com és tradició,

amb la veneració de la relíquia del beat P. Palau. Tot seguit es feu una tro-

bada festiva a l'atri de l'església parroquial.

CERCA DE VOSOTROS

La Fiesta de la Inmaculada

Queridos diocesanos:

Es ésta una semana muy festiva, que se presta a descanso laboral y a la utilización de los llamados puentes vacacionales. Fiestas civiles y religiosas se mezclan para regocijo de muchos de nosotros. Y no sólo de niños y jóvenes.

Mi reflexión de hoy gira en torno a una figura singular, María de Nazaret, cuya colaboración es solicitada por Dios para cumplir con su plan de salvación para la humanidad. En los evangelios se narra el momento en el que el ángel enviado por Dios pide a una joven del pueblo judío si acepta ser la Madre de su Hijo. Ella asiente y, con humildad y valentía, recoge la palabra divina y afronta el reto de ser instrumento de la voluntad del Altísimo. Situar la fiesta de la Virgen Inmaculada en este tiempo del Adviento tiene unas connotaciones importantes para la vida cristiana, si bien a lo largo del año abundan advocaciones distintas sobre la Madre de Dios.

Escribo este comentario unos días después de haber celebrado la fiesta de nuestra patrona, la Virgen Blanca de la Academia. Hubo mucha participación, tanto en los actos litúrgicos como en el Certamen literario. Quedamos todos contentos y agradecidos a la Junta de la Academia Mariana por la dedicación intensa durante esos días y el esfuerzo a lo largo del año por difundir la devoción a la Virgen entre las familias de nuestra ciudad. Todos sabéis que la imagen de la patrona, una esbelta talla de madera blanca, se encuentra situada en el oratorio de la Casa de la Iglesia, en el centro de un hermoso retablo restaurado hace poco tiempo. Desde 1862 hasta nuestros días se han organizado los juegos florales anuales en honor a la Virgen, conocidos como Certamen literario.

Cada año se invita a este evento a una advocación mariana procedente de diferentes lugares, desde la Virgen del Pilar (1863) hasta la Virgen de Fátima, de Tárrega (2017). La última ha sido la Mare de Déu de la Merced y el motivo, la celebración de los 800 años de la fundación de la orden por san Pedro Nolasco. Los mercedarios, que regentan la parroquia de la Merced de nuestra ciudad, han ayudado al realce de la fiesta de este año con la colaboración de los feligreses.

Y por último, la fiesta de la Inmaculada Concepción que celebramos el día 8 de diciembre, que está muy arraigada en la comunidad cristiana.

De las tres advocaciones o imágenes os invito a extraer unas enseñanzas para vuestra propia vida. De la patrona, la solicitud de protección para todas las familias, instituciones y comunidades de nuestra ciudad. El color blanco de la imagen nos evoca también la claridad de nuestras actuaciones, la transparencia de nuestros pensamientos y deseos, y la limpieza de nuestras palabras. De la Inmaculada, la disponibilidad para la colaboración, la coherencia en el diálogo y la fortaleza en la respuesta superando el miedo inicial a lo desconocido. De la Merced podemos aprender, viendo la obra mercedaria de tantos siglos que se concreta en la comunidad ilerdense, su capacidad para el servicio, su entrega a los más necesitados, su audacia para afrontar el peligro, el ansia de libertad para el prójimo y la lucha contra las mil esclavitudes de nuestros días.

Muchas advocaciones, pero festejamos a una sola persona, María. Es la Madre de Jesucristo, quien desde la cruz nos la regala como madre para todos. Es la mujer purísima y fuerte que nos da ejemplo de constante seguimiento de su Hijo.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

El bisbe Salvador presideix la festa de Sant Martí

El bisbe Salvador va celebrar el diumenge 11 de novembre, l'Eucaristia de la festa del titular de la Parròquia de Sant Martí, concelebrada pels mossens de la parròquia i cantada per la Coral Bonaire, i a la qual hi va assistir la Junta de l'AVV de Jaume I, amb les pubilles, pubilletes i hereus del barri, així com regidors de la Paeria.

El bisbe Salvador, en la seva homilia, va fer en primer lloc memòria del soldat, monjo i bisbe de Tours sant Martí, com un cristià que va saber viure amb una total confiança en el Senyor, convidant els fidels a seguir el seu exemple.

Abans de cloure la celebració, la comunitat parroquial feu un acte d'agraïment i reconeixement a Mn. Joan Torrelles, pels darrers anys de servei sacerdotal constant i fidel a la parròquia, obsequiant-

lo amb un rellotge. L'Associació de Veïns li va lliurar una fotografia emmarcada de la Mare de Déu de la Pietat, titular de la confraria del barri i venerada al temple parroquial, agraint així a Mn. Joan haver-lo tingut sempre proper a les seves celebracions. La celebració en honor a sant Martí va cloure, com és costum, amb el cant dels goigs a la seva lloança.

Anunci de la beatificació de Marià Mullerat

El bisbe Salvador va anunciar, oficialment, en aquesta missa que la Congregació de la Causa dels Sants havia promulgat el decret de beatificació del laic, pare de família i metge de professió, Marià Mullerat i Soldevila, que va néixer el 24 de març de 1897. Va estudiar medicina, i l'any 22 es va casar amb Dolors Sans i Bové a Arbeca on va exercir de metge atenent també els pobles de Puiggròs i la Floresta. Fou alcalde d'Arbeca de 1924 a 1930. Va impulsar el progrés en diferents àmbits, també en el religiós. El 13 d'agost de 1936 va ser mort per odi a la fe, tenia 39 anys. Cal dir que aquest anunci es va fer amb la presència de la seva filla, Adela Mullerat, feligresa de la parròquia.

«Una mica de misericòrdia fa el món menys fred i més just»

Com cada any, el Voluntariat Vicencià de la Parròquia Sant Andreu fa una crida a la ciutadania a col·laborar en la campanya de Nadal. Enguany amb un lema extret de les paraules del papa Francesc: «Una mica de misericòrdia fa el món menys fred i més just.»

Aquesta entitat d'Església acull, acompanya i ajuda un total de 130 famílies de la nostra ciutat, ofereix reforç escolar a desenes de nens i nenes, i atén a gent gran i migrants, entre d'altres, gràcies a l'ajuda de voluntaris i col·laboradors.

Els aliments que setmanalment reparteixen a aquestes persones procedeixen bàsicament del

Banc d'aliments, però per Nadal volen complementar-ho amb més varietat d'aliments com són: oli, sucre, llegums cuits, conserves, tomàquet fregit, llet, xocolata, xocolata en pols, cafè, galetes, farina, torrons, neules, aliments infantils així com bolquers i productes d'higiene corporal.

Les persones que vulguin col·laborar amb aquesta campanya s'han de posar en contacte amb l'entitat (tels. 699 501 408 i 625 425 360). Els aliments i altres productes de primera necessitat es passaran a recollir en el lloc indicat, del 12 al 19 de desembre, per a repartir-los als usuaris els dies 20 i 21.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Donem la vida amb alegria en el servei, per fer saber a tothom que Jesucrist és la nostra única esperança!» (26 de setembre).

@Pontifex: «Deixem que l'Esperit Sant ens vesteixi amb les armes del diàleg, de la comprensió, de la cerca del respecte mutu i de la fraternitat!» (26 de setembre).

@Pontifex: «Preguem perquè en el món hi prevalguin els programes per al desenvolupament i no programes per a l'armament» (26 de setembre).

@Pontifex: «Espero que es pugui obrir una nova fase a la Xina, que ajudi a guarir les ferides del passat, a restablir i a mantenir la plena comunió de tots els catòlics xinesos i a assumir amb un compromís renovat l'anunci de l'Evangeli» (27 de setembre).

L'Acadèmia Mariana celebra el IV Simposi Marià

El paranimf de l'Acadèmia Mariana va acollir, el 10 de novembre, el IV Simposi Marià, coincidint amb el 70è aniversari de la celebració del patronat de la Verge Blanca, que presideix la sala. El programa va incloure dues lluminoses ponències.

El bisbe Salvador va obrir el simposi després de la pregària inicial del claretià P. Jaume Sidera. A continuació, Angelina Prenafeta va desenvolupar la ponència «Contemplació» aprofundint en la realitat de Maria que és «com un tresor amagat que ens porta Jesús», tot pouant en les Sagrades Escripures: «La Paraula de Déu pren vida en ella». La ponent va atansar, emfàticament, el model de Maria, «el patrimoni més gran de la humanitat», a les persones d'avui. «Tots tenim també la nostra particular Anunciació: «Alegra't, el Senyor és amb tu». Aquest anunci fa possible la Visitació, el servei als altres: «El germà és sempre el sagrament del servei», va ressaltar l'Angelina apel·lant a ser-ne conscients. L'oració mariana més

antiga va tancar una lliçó plena de ressonàncies poètiques i bíbliques, ben pràctiques per a tots nosaltres.

A continuació, va tenir lloc la ponència «Compromís», de la dominicana de dinou anys Raysa, que va aportar un relat de la seva vida jove, marcada per l'experiència en el sofriment i compromesa amb els necessitats. Amb els records, gairebé en l'oblit, de les agressions patides durant la seva infantesa.

Va explicar que les dificultats van continuar a Espanya, on va arribar als 11 anys amb la seva germana per reunir-se amb la seva mare. Ja a Lleida, va malviure en diferents indrets, i va patir discriminació per ser de color, fins que Mn. Joan Mora les va acollir a l'Alberg Jericó durant gairebé un any.

Raysa va centrar la seva ponència en destacar que les dificultats l'havien ajudat a descobrir que Déu està amb ella i és el sentit de la seva vida. Tot reiterant la bondat i ajuda rebuda de Mn. Joan i expressant el seu desig de ser com ell, Raysa va acabar la seva intervenció amb una cançó, que expressa la confiança en el Senyor.

Les dues ponències van suscitar un ric i interessant col·loqui, conduït pel Dr. Javier Terradó. Per la seva part, Isidre Mercadé va interpretar amb la guitarra peces molt variades, presentades per Francesca Agustí, coordinadora del simposi. El Dr. Joan Viñas i Mn. Manel Mercadé el van clausurar.

Visita fraterna i cultural de Vida Creixent al Pont de Suert

El 25 d'octubre un nombrós grup de membres de Vida Creixent del bisbat de Lleida visitaren el Pont de Suert, en la primera sortida del curs. L'objectiu, conèixer el patrimoni de la nostra diòcesi i compartir una jornada amb altres membres del moviment.

Els participants, després d'una visita cultural al poble antic, amb la seva església nova i vella, van apropar-se fins a l'espai piscícola per a la repoblació fluvial. Després va venir un bon àpat, amanit amb la joiosa espiritualitat de Vida Creixent. Aquesta va ser present tant durant el viatge com sobretot en la celebració eucarística, en comunió amb la comunitat parroquial

del Pont de Suert. Mn. Manel Serradell els va acollir i acompanyar en la seva visita a la capital de l'Alta Ribagorça.

REFLEXIONS

L'amor genera finor d'esperit

Tots sabem que si no coneixem una persona no la podem estimar. Però també és veritat el camí contrari: no més podem conèixer una persona si l'estimem. El fragment de la carta de Pau als de Filips que llegim avui a l'Eucaristia, té una expressió magnífica. Demana a Déu que faci créixer l'amor en els seus cristians «fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit». Cal donar el primer pas i estimar la gent tal com són: cada persona, cada família, cada grup, cada poble, cada cultura. No hi ha ningú perfecte i sempre trobem raons per posar barreres o formular crítiques, però això ens allunya dels altres. De fet, aquest ha estat el sentit del progrés social. No hem començat reconeixent els drets dels esclaus, o dels discapacitats, o dels vençuts, i després els hem estimat. Més aviat ha estat a l'inrevés. L'Evangelí ens ha ensenyat a estimar els esclaus i els discapacitats i els vençuts, en una societat molt injusta, i a partir d'aquí, amb molt d'esforç i molt lentament, s'han reconegut els seus drets i s'han fet passos per canviar una estructura social injusta. Aquest procés no s'ha acabat, ni molt menys. Hi ha persones, i grups socials, i pobles, que desperten rebuig o animadversió. Cal fer el pas generós d'estimar-los per entendre'ls. Sant Pau diu que l'amor genera «finor d'esperit». És la finor d'acceptar a cadascú tal com és i tractar-lo com ell necessita. I probablement la finor d'esperit més delicada és la del que, en un clima d'acceptació amorosa dels altres, sap formular les seves crítiques, que tothom mereix, sense allunyar-se'n ni condemnar. És l'amor que pot construir ponts de vida social fraterna.

Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

AGENDA

- **Diumenge, 9 de desembre.** A les 12 h, Eucaristia a la Catedral presidida pel Sr. Bisbe. / A les 18 h, recés d'Advent a càrrec del Sr. Bisbe a la Catedral.
- **Dilluns, 10 de desembre.** A les 12 h, Missa per celebrar la festivitat de Loreto a Llardecans, presidida pel bisbe Salvador.
- **Dijous, 13 de desembre.** A les 19.30 h, cicle de conferències: «La cohesió en la societat», a càrrec de Mariona Lladonosa, a l'IREL.
- **Divendres, 14 de desembre.** De 22.30 a 24 h, Vetlla de joves d'Adoració al Santíssim, a la Parròquia de Sant Llorenç. Organitza: Grup Prega Jove.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, verge i màrtir (s. III); Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, verge i màrtir; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i màrtir; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, màrtir; beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prevere mínim.

11. ■ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Arge-laguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabé, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610); Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe agustinià; beat Joan Marinonio, prev. teatí.

13. ■ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Joan de la Creu (1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant

Diòscor, noi i mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Sílvia, vg.; beat Bonaventura de Pis-toia, prev. servita.

16. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [So 3,14-18a / Sl: Is 12,2-6 / Fl 4,4-7 / Lc 3,10-18]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alcía) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

Diumenge II d'Advent (C)

COMENTARI

Treure l'orgull i omplir-nos d'amor

Anem avançant en la preparació del Nadal.

Els diferents exilis del poble d'Israel i el seu retorn a la pàtria són el símbol de tota la història del poble de Déu. Aquest viu en dificultats (desterrament) però Déu estima tant el seu poble que el fa tornar a la terra promesa. Per això el poble en qualsevol situació difícil ha de confiar en el Senyor sabent que Déu estima el poble i vol que torni a la terra promesa i el mateix Déu li prepara el camí: *Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics; però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial.* I perquè sigui més fàcil el camí *Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètues, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra perquè Israel camini segur.* Baruc que ha confessat el pecat dels desterrats ara els anima a confiar en Déu que vol els seus fills a la seva terra.

Unes paraules semblants llegim a l'evangeli: *Una veu crida en el desert: Obriu una ruta la Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabros serà una vall i tothom veurà la salvació de Déu.* La veu que crida en el desert és la de Joan Baptista que lluc presenta en els primers versets: *Joan rebé la paraula de Déu al desert i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats.* Ens trobem en el punt culminant de la història de la humanitat. Per això l'evangelista comença el text d'avui esmentant des de l'emperador romà als grans sacerdots d'aquest moment.

Joan ens demana la conversió: abaixar tot allò que és ple d'orgull, d'autosuficiència, de menyspreu dels altres i omplir allò que ens manca d'amor, de pregària i de preocupació pels altres. Dirà Pau: *Que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar... perquè sapiguen apreciar els valors autèntics i arribeu al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Baruc (Ba 5,1-9)

Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'aflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Vesteix-te amb el mantell de la bondat de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern. Déu farà que sota el cel es vegi pertot arreu la teva resplendor i tindràs per sempre aquest nom, que Déu t'imposarà: Possessió-pacífica-del-bé i Glòria-del-culte-a-Déu. Alça't, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per ordre del Sant, es reuneixen els teus fills de llevant i de ponent; canten d'alegria recordant l'obra de Déu. Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial. Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètues, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur sota la glòria de Déu. Fins els boscos i tots els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.

▶ Salm responsorial (125)

R. *És magnífic el que el Senyor a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!*

Quan el Senyor renovà la vida a Sió / ho creïem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R. Els altres pobles es deien: «És magnífic / el que el Senyor fa a favor d'ells.» / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,4-6.8,11)

Germans, sempre que prego per vosaltres la meua oració és plena de goig pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'evangeli des del primer dia fins avui.

Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist. Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist.

I el que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit, perquè sapiguen apreciar els valors autèntics i arribeu purs i sense entrebancs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 3,1-6)

L'any quinzè del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, Felip, el seu germà ho era d'Iturea i de la regió de Traconítida, i Lisànies ho era d'Abilena, durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats. Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabros serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu.»

▶ Lectura del Libro de Baruc (Bar 5,1-9)

Jerusalén, despójate del vestido de luto y aflicción que llevas, y vístete las galas perpetuas de la gloria que Dios te concede. Envuélvete ahora en el manto de la justicia de Dios, y ponte en la cabeza la diadema de la gloria del Eterno, porque Dios mostrará tu esplendor a cuantos habitan bajo el cielo. Dios te dará un nombre para siempre: «Paz en la justicia» y «Gloria en la piedad». En pie, Jerusalén, sube a la altura, mira hacia oriente y contempla a tus hijos: el Santo los reúne de oriente a occidente y llegan gozosos invocando a su Dios. A pie tuvieron que partir, conducidos por el enemigo, pero Dios te los traerá con gloria, como llevados en carroza real. Dios ha mandado rebajarse a todos los montes elevados y a todas las colinas encumbradas; ha mandado rellenarse a los barrancos hasta hacer que el suelo se nivele, para que Israel camine seguro, guiado por la gloria de Dios. Ha mandado a los bosques y a los árboles aromáticos que den sombra a Israel. Porque Dios guiará a Israel con alegría, a la luz de su gloria, con su justicia y su misericordia.

▶ Salmo responsorial (125)

R. *El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.*

Quando el Señor hizo volver a los cautivos de Sión, / nos parecía soñar: / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos». / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Recoge, Señor, a nuestros cautivos / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla; / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 1,4-6.8-11)

Hermanos: Siempre que rezo por vosotros, lo hago con gran alegría. Porque habéis sido colaboradores míos en la obra del Evangelio, desde el primer día hasta hoy. Esta es nuestra confianza: que el que ha inaugurado entre vosotros esta buena obra, la llevará adelante hasta el Día de Cristo Jesús. Esto que siento por vosotros está plenamente justificado: os llevo en el corazón, porque tanto en la prisión como en mi defensa y prueba del Evangelio, todos compartís mi gracia. Testigo me es Dios del amor entrañable con que os quiero, en Cristo Jesús. Y esta es mi oración: que vuestro amor siga creciendo más y más en penetración y en sensibilidad para apreciar los valores. Así llegaréis al Día de Cristo limpios e irreprochables, cargados de frutos de justicia, por medio de Cristo Jesús, para gloria y alabanza de Dios.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 3,1-6)

En el año decimoquinto del imperio del emperador Tiberio, siendo Poncio Pilato gobernador de Judea, y Herodes tetrarca de Galilea, y su hermano Filipo tetrarca de Iturea y Traconítide, y Lisanio tetrarca de Abilene, bajo el sumo sacerdocio de Anàs y Caifàs, vino la palabra de Dios sobre Juan, hijo de Zacarías, en el desierto. Y recorrió toda la comarca del Jordán, predicando un bautismo de conversión para perdón de los pecados, como está escrito en el libro de los oráculos del profeta Isaías: «Voz del que grita en el desierto: Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos; los valles serán rellenados, los montes y colinas serán rebajados; lo torcido será enderezado, lo escabroso será camino llano. Y toda carne verá la salvación de Dios.»